

U 52/2022 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen en skrivelse och en promemoria om förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan Europeiska unionen och Nya Zeeland.

Helsingfors 22.6.2022

Utvecklings- och utrikeshandelsminister Ville Skinnari

Enhetschef Pasi-Heikki Vaaranmaa

UTRIKESMINISTERIET

PROMEMORIA
15.6.2022

EU/2017/1430

FÖRHANDLINGAR OM ETT FRIHANDELSAVTAL MELLAN EU OCH NYA ZEE- LAND

1 Bakgrund

Europeiska unionens råd bemyndigade i maj 2018 Europeiska kommissionen att inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal med Nya Zeeland. Förhandlingarna har avancerat väl och närmar sig nu slutskedet. Någon exakt uppskattning av tidpunkten för slutförandet av förhandlingarna kan ännu inte ges.

Det är fråga om ett för Europeiska unionen (nedan EU) relativt normalt frihandelsavtal som heltäckande behandlar handel. När det gäller innehållet inkluderar frihandelsavtalet emellertid de mest moderna skyldigheterna.

2 Förslagets syfte

EU eftersträvar ett ambitiöst och modernt frihandelsavtal. Målet med avtalet är att skapa regler för handeln mellan parterna och avlägsna onödiga handelshinder som medför tilläggskostnader för företagen, samt att skapa samarbetsmekanismer inom olika handelsområden för att behandla varierande frågor och lösa utmaningar. På allmän nivå följer frihandelsavtalets innehåll i stor utsträckning EU:s senaste frihandelsavtal, även om detaljerna i avtalet återspeglar handelsparternas inbördes förhållande.

Nya Zeeland är ett av världens snabbast växande utvecklade ekonomier. När det gäller handel är Nya Zeeland likasinnat med Europeiska unionen och Finland. Landet stöder en fri och regelbaserad handel och har bl.a. förbundit sig till att bekämpa klimatförändringarna och till att följa arbetslivsnormer och inkludera skyldigheter i anslutning till dem redan i sina tidigare frihandelsavtal. Nya Zeeland har ett omfattande nätverk av frihandelsavtal, som bl.a. omfattar avtal med länderna i Stilla-havsområdet (CPTPP), länderna i Asien (RCEP), Kina och Australien. Nya Zeeland och Förenade kungariket undertecknade i februari 2022 ett frihandelsavtal som nu sätts i kraft.

EU eftersträvar minst motsvarande handelsfördelar och handelsvillkor som Nya Zeeland har förbundit sig till med andra partner. Frihandelsavtalet mellan EU och Nya Zeeland omfattar brett olika teman inom handel. Avtalet skulle innebära en liberalisering av handeln och skapa regler för varor, tjänster, investeringar, offentlig upphandling och immateriella rättigheter och innehålla omfattande bestämmelser om hållbar utveckling (dvs. miljö- och arbetslivsnormer) samt en i hög grad tillämplig, bindande mekanism för tvistlösning. Avtalet skulle basera sig på Världshandelsorganisationens (World Trade Organization, WTO) bestämmelser och parternas åtaganden och vara mer långtgående än vad de är.

Syftet med avtalet är att sänka eller slopa tullar (en del genom övergångsperioder), minska krav som hänför sig till handel med tjänster eller investeringar och som diskriminerar utländska aktörer (t.ex. begränsningar av utländskt innehav eller begränsningar avseende företagsledningens nationalitet) och förbättra de europeiska företagens tillträde till marknaden för offentlig upp-

handling i Nya Zeeland. Dessutom kommer avtalet att innehålla omfattande regler med avseende på ovannämnda handelsområden samt immateriella rättigheter och hållbar utveckling. Avtalet ska också inkludera samarbetsmekanismer.

Avtalet innehåller inte bestämmelser om investeringsskydd.

EU inledde 2018 samtidigt förhandlingar om frihandelsavtal även med Australien. Förhandlingarna med Australien har också avancerat väl men de ligger i viss mån efter förhandlingarna med Nya Zeeland. En U-skrivelse om förhandlingarna överlämnas till riksdagen hösten 2022.

3 Förslagets huvudsakliga innehåll

Med avtalet eftersträvas ett av EU:s mest moderna avtal. Det innehåller på samma sätt som ett sedvanligt frihandelsavtal skyldigheter med avseende på såväl handel med varor och tjänster, investeringar, offentlig upphandling, immateriella rättigheter som hållbar utveckling (bl.a. miljö- och arbetslivsnormer) samt en bindande mekanism för tvistlösning. Avtalet är också avsett att skapa ramar för samarbete mellan olika handelsområden. Genom avtalet inrättas en handelskommitté som sammanträder en gång om året, och underlydande specialkommittéer inom de olika områdena av avtalet.

Varuhandel: EU:s mål för varuhandeln är att avskaffa tullarna ömsesidigt för en så stor del av varuhandeln som möjligt genast när avtalet träder i kraft eller inom övergångstider på högst sju år. Avsikten är att minimera undantag som gäller känsliga produkter. Utgångspunkten för förhandlingarna är tullnivåerna vid tidpunkten för när förhandlingarna inleddes. Målet är också att avskaffa andra avgifter och skatter samt kvantitativa begränsningar som tillämpas på exporten samt att förbjuda ogrundade tillståndskrav.

Det förekommer en betydande skillnad mellan Nya Zeelands bundna och tillämpade tullnivåer. Nya Zeelands *bundna* tullnivåer var 2017 i genomsnitt 9,8 % (industriprodukter 10,4 %, jordbruksprodukter 6,1 %). Nya Zeelands *tillämpade* tullnivåer var i sin tur i genomsnitt 2,1 % på industriprodukter (jfr EU 4,2 %) och 1,4 % på jordbruksprodukter (EU 10,8 %). Finland har exportintressen bl.a. i fråga om köttprodukter, skogsindustrins produkter, fibertyger, kopparprodukter, maskiner och utrustning samt mätanordningar.

Ursprungsregler: I ursprungsreglerna fastställs vilka produkter som beviljas nedsatta tullar eller nolltullar enligt avtalet. EU:s mål är enkla ursprungsregler som underlättar handeln och som beaktar EU:s intressen och EU:s sedvanliga praxis för ursprungsregler.

Tullförfaranden, förenklade handelsprocedurer och samarbete i tullfrågor: EU:s mål är att avtalet ska underlätta handeln mellan parterna och samtidigt garantera en effektiv övervakning av handeln. Reglerna måste beakta EU:s och Nya Zeelands tidigare avtal om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor och framtida ändringar i det. För att underlätta handeln kommer avtalet att inkludera regler, krav och förfaranden för import, export och transitering som är mer ambitiösa än WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer. Avtalet ska också främja ett effektivt verkställande av internationella regler om tullfrågor. Dessutom ska avtalet främja utbyte av bästa praxis och erfarenheter i ärenden som är av intresse för båda parter, såsom modernisering och förenkling av regler och förfaranden, standardiserad dokumentation samt tariffklassificering. Något som också uppmärksammas är effektivt iakttagande av immateriella rättigheter och utmaningarna för små och medelstora företag samtidigt som man säkerställer jämlika verksamhetsförutsättningar för alla finansiella aktörer. I avtalet inkluderas också bestämmelser om ömsesidigt administrativt bistånd för bekämpning av tullbedrägerier.

Handelshinder utanför tullar: Syftet med avtalet är att undanröja onödiga handelshinder och säkerställa att nya hinder för handeln inte uppstår. Målet är att förhandla om undanröjandet av konkreta hinder samtidigt med tullförhandlingarna. Avtalet ska innehålla sektorspecifika åtaganden för att undanröja hinder där intresset är ömsesidigt, såsom produkter som hänför sig till bekämpning av klimatförändringar och till miljöskydd.

Teknisk reglering av industriprodukter: Syftet med avtalet är att i fråga om teknisk reglering av industriprodukter (tekniska bestämmelser, standarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse med kraven) uppnå mer långtgående skyldigheter än WTO:s avtal om tekniska handelshinder för att underlätta parternas tillträde till varandras marknader. Målet är bl.a. att öka transparensen och främja god regleringspraxis, öka godkännandet av internationella standarder och strömlinjeforma testnings- och certifieringskrav. Sektorspecifika åtaganden har diskuterats i fråga om fordon.

Små och medelstora företag: Avtalet kommer att inkludera ett kapitel om små och medelstora företag som bl.a. innehåller skyldigheter att publicera information om avtalets innehåll och de möjligheter som det medför, handelsförfaranden och handelskrav samt offentlig upphandling. EU:s mål är att skyldigheterna ska hjälpa små och medelstora företag att till fullo dra nytta av de möjligheter som avtalet erbjuder.

Transparent reglering och god regleringspraxis: Syftet med avtalet är att öka regleringens transparens genom att i avtalet inkludera skyldigheter att publicera lagstiftning, förordningar och andra krav. Dessutom ska avtalet innehålla åtaganden att svara på frågor om reglering som avser intressentgrupper. Avtalet är också avsett att öka intressentgruppernas möjligheter att få information om administrativa förfaranden och lyfta fram sina synpunkter före det slutliga administrativa beslutet. Målet är också att avtala om god regleringspraxis, såsom om offentliga utfrågningar och konsekvensbedömningar. Avsikten är också att öka regleringssamarbetet.

Sanitära och fytosanitära åtgärder: Målet är att underlätta handeln med produkter av animaliskt och vegetabiliskt ursprung mellan EU och Nya Zeeland. Utgångspunkten för förhandlingarna är principerna i WTO:s avtal om sanitära och fytosanitära åtgärder samt det gällande bilaterala avtalet om veterinärfrågor. Förhandlingarna eftersträvar att minska de negativa handelseffekterna av sanitära och fytosanitära åtgärder, dock med beaktande av parternas rätt att bedöma och hantera risker samt skydda människors, djurs och växters hälsa. EU:s mål är att i avtalet också inkludera principer för djurvälstånd och bekämpning av antibiotikaresistens. Parternas ambitionsnivå är hög.

Skyddsåtgärder inom handel: EU:s mål är att uppnå mer långtgående skyldigheter än vad som bestäms i WTO:s antidumpningsavtal, avtal om subventioner och utjämningsåtgärder samt avtal om skyddsåtgärder. I fråga om antidumpnings- och utjämningsåtgärder har parterna bl.a. avtalat om principerna för lägre tullar och allmänintresse. I fråga om globala skyddsåtgärder har parterna avtalat om verksamhetsformer som medför minst olägenheter.

Handel med tjänster och investeringar: Parterna har som mål ett högklassigt och när det gäller marknadstillträde ambitiöst avtal. Avsikten med avtalet är att stabilisera handels- och investeringsmiljön genom att avtala om skyldigheter att bl.a. minska ogrundad diskriminering av utländska aktörer och vissa kvantitativa begränsningar (t.ex. begränsningar av utländskt innehav i företag). Avtalet ska gälla gränsöverskridande tjänster (t.ex. olika konsulttjänster, IT-tjänster, transporttjänster), investeringar inom service, primärproduktion eller industriell produktion samt företagsrelaterad tillfällig inresa för personer. Avtalet omfattar inte frågor om investeringskydd.

Digital handel: När det gäller digital handel är målet ett ambitiöst avtal som ska ge företag och konsumenter rättssäkerhet och minska ogrundade handelshinder. Vid förhandlingarna behandlas ingående frågor i anslutning till digital handel, såsom elektroniska underskrifter, tullfrihet för elektroniska leveranser, dataflöden samt förbud mot krav på att avslöja källkod.

Kapitalrörelser: Avtalet ska innehålla de sedvanliga bestämmelser om kapitalrörelser som ingår i EU:s frihandelsavtal samt undantag om fri rörlighet för kapital inom de områden som omfattas av avtalet.

Offentlig upphandling: EU:s mål är att i avtalet inkludera bestämmelser som följer WTO:s multilaterala avtal om offentlig upphandling (GPA) och mer långtgående bestämmelser i fråga om upphandlingsförfaranden. Med avtalet eftersträvas en avreglering av marknaden för offentlig upphandling på alla förvaltningsnivåer inbegripet regional- och lokalförvaltning, inom specialområden samt i fråga om statsägda företag. När Nya Zeeland anslöt sig till GPA-avtalet öppnade landet begränsat sin marknad för offentlig upphandling på bl.a. regional och lokal nivå. Frihandelsförhandlingarna förväntas ge EU möjlighet att förbättra tillträdet till marknaden i Nya Zeeland på bilateral nivå. Diskussioner har förts om regeltexten och förhandlingsbud har lagts.

Skydd av immateriella rättigheter (IPR-frågor, inkl. geografiska beteckningar): EU:s mål är att avtalet övergripande ska omfatta frågor om skyddet av immateriella rättigheter. EU:s mål är att inkludera avtalsbestämmelser om patent, varumärken, skydd för icke-offentliggjord information, växtsorter, upphovsrätt och närstående rättigheter, geografiska beteckningar samt verkställande av immateriella rättigheter inklusive gränsåtgärder som gäller dessa. Strävan är att inom dessa områden avtala om gemensamma principer och skapa ramar för ett närmare samarbete i framtiden och komplettera WTO:s avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS). Målet är ytterligare att öka förutsägbarheten i regleringsmiljön, vilket är viktigt för företagen i allmänhet men framför allt för att främja innovationer. EU siktar också på att skydda jordbruksprodukternas geografiska beteckningar direkt genom avtalet utan separat registrering. Skyddet avses gälla en begränsad lista med geografiska beteckningar. Syftet med att stärka skyddet och verkställandet av immateriella rättigheter är att stödja tillverkare av kvalitetsprodukter. Samtidigt eftersträvas en minskning av antalet produktförfalskningar och piratkopior, bl.a. genom gränsåtgärder. Geografiska beteckningar har diskuterats med Nya Zeeland. Nivån på deras skydd i avtalet är beroende av EU:s förhandlingsbud om marknadstillträde för jordbruksprodukter.

Handel och konkurrens: EU:s mål är att säkerställa en likvärdig verksamhetsmiljö för europeiska företag på den nya zeeländska marknaden. Strävan är att inkludera avtalsbestämmelser om konkurrensregler och ett effektivt verkställande av reglerna, inklusive bestämmelser om konkurrensbegränsningar och företagskoncentrationer. EU eftersträvar i avtalet bestämmelser om statsstöd som är förenliga med EU-lagstiftningen. Syftet med avtalet är också att säkerställa att statligt ägda bolag eller bolag med särskilda rättigheter eller privilegier inte snedvrider konkurrensen eller skapar hinder för handel eller investeringar. Nya Zeeland önskar inkludera avtalsbestämmelser också om jordbruksstöd och stöd för fossila bränslen.

Energi och råvaror: EU:s mål är att avtalet genom större öppenhet ska främja investeringar. EU vill genom avtalet förbättra marknadstillträdet genom att säkerställa likvärdig och icke-diskriminerande tillgång till energiöverföringsnät och de viktigaste råvarorna. Ett viktigt mål är också att främja handel med hållbara energiprodukter, såsom energisparprodukter.

Handel och hållbar utveckling: Avsnittet om hållbar utveckling i avtalet kommer att omfatta liknande bestämmelser om handel och arbetslivsnormer, miljö och ansvarsfull affärsverksamhet

som de övriga frihandelsavtal som EU förhandlat fram den senaste tiden. Genom avtalsbestämmelserna främjas ett effektivt verkställande av internationella miljökonventioner och avtal om rättigheter i arbetslivet. Parterna ska också förbinda sig till att inte försvaga sina miljö- eller arbetslivsnormer för att främja handel eller investeringar.

Twistlösning: I avtalet inkluderas sedvanliga tvistlösningsmekanismer baserade på WTO:s tvistlösningssystem. Målet är att skapa en effektiv och bindande mekanism för att lösa tvister (mellan parterna) om tolkning och tillämpning av avtalet inklusive genomförandebestämmelserna.

4 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna

Enligt aktuella bedömningar kommer frihandelsavtalet endast att innehålla bestämmelser som omfattas av unionens exklusiva behörighet, vilket innebär att avtalet ingås som ett unionsavtal. Den materiella rättsliga grunden kommer sannolikt att vara artikel 207 i EUF-fördraget (handelspolitik). Rådet fattar beslut om undertecknande och ingående av avtalet med kvalificerad majoritet. Den förfarandemässiga rättsliga grunden är artikel 218 i EUF-fördraget (internationella avtal). Slutgiltig ställning till den rättsliga grunden och avtalets natur kan emellertid tas först när avtalstexten är klar.

Statsrådet anser i detta skede att de rättsliga grunderna är adekvata. De slutliga materiella rättsliga grunderna kan fastställs först senare i det skedet när parternas gemensamma avtalstext är klar.

Förhandlingarna pågår fortfarande och därför är tidsplanen för avtalets undertecknande inte känd.

5 Förslagets konsekvenser

Avtalet har inga direkta konsekvenser för statsbudgeten.

Europeiska kommissionen (nedan kommissionen) publicerade den 13 mars 2020 den slutliga [konsekvensbedömningen](#), som finns på kommissionens webbplats. Enligt bedömningen kan ett ambitiöst avtal mellan EU och Nya Zeeland öka EU:s export till Nya Zeeland med 31,7 % jämfört med situationen före frihandelsavtalet. Ökningen i EU:s BNP skulle vara marginell. På motsvarande sätt skulle exporten från Nya Zeeland till EU enligt uppskattningar öka med 23,4 % och BNP med cirka 0,5 %.

Värdet på Finlands varuexport till Nya Zeeland var 2019 cirka 86 miljoner euro (0,13 % av den totala exporten av varor från Finland). Exporten minskade på grund av pandemin 2020. År 2021 ökade exporten kraftigt jämfört med året innan (+17 %), men var fortfarande mindre än före pandemin (76 miljoner euro 2021).

Finlands varuexport till Nya Zeeland är såtillvida exceptionell att jordbruksprodukter har en klart större betydelse än normalt. Det beror nästan uteslutande på exporten av svinkött, vars andel av Finlands varuexport har varit cirka 11–17 %. Andra viktiga produktgrupper är bl.a. maskiner och utrustning (18 %) och papper (17 %).

Från Nya Zeeland importerades 2019 varor till ett värde av 28 miljoner euro. Importen minskade 2020 till följd av pandemin, men importen har redan överstigit nivån före pandemin och var 31 miljoner euro 2021. Också inom varuimporten är andelen jordbruksprodukter stor. Till Finland

importeras framför allt fryst fårkött (30–40 % av varuimporten) samt frukt (11 %) och vin (10 %).

År 2020 exporterade Finland tjänster till Nya Zeeland för 57 miljoner euro och importerade tjänster för 42 miljoner euro. Till skillnad från varuhandeln, verkar coronaviruspandemin inte ha minskat exporten inom tjänstehandeln. Tjänsteimporten ökade under pandemiåret 2020 till det fyrdubbla jämfört med tidigare.

År 2020 fanns det åtta finländska dotterbolag etablerade i Nya Zeeland. Deras sammanlagda omsättning uppgick till 153 miljoner euro. Dotterbolagen sysselsatte något under 400 anställda. De finländska bolagens verksamhet i Nya Zeeland leddes delvis från Australien.

6 Förslagets förhållande till grundlagen och till de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna

Förordningen hör till handelspolitikens område och omfattas därmed av unionens exklusiva behörighet.

Enligt statsrådets preliminära bedömning har förordningen inga direkta konsekvenser för förpliktelseerna i fråga om de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna i Finland.

7 Ålands behörighet

I 18 och 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) finns bestämmelser om fördelningen av behörigheten mellan riket och landskapet Åland.

Enligt statsrådets preliminära bedömning kommer avtalet endast att innehålla bestämmelser som hör till unionens behörighet. Således innehåller avtalsbestämmelserna inte bestämmelser som hör till Ålands behörighet. De s.k. Ålandsförbehållen har beaktats i bestämmelserna om offentlig upphandling samt tjänstehandel och investeringar som ingår i avtalsförslag.

Frågan kan vid behov bedömas närmare utgående från det mer slutgiltiga avtalsutkastet.

8 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Förhandlingarna har regelbundet behandlats i rådets handelspolitiska kommitté och tidvis i rådets övriga organ inklusive utrikesrådet (handelsministrarna).

Europaparlamentets roll bestäms enligt artikel 218 i EUF-fördraget. I detta skede tillämpas artikel 218.10, enligt vilken parlamentet ska informeras omedelbart och fullständigt i alla skeden av förfarandet. Ingående av avtalet kommer att förutsätta godkännande av Europaparlamentet.

9 Nationell behandling av förslaget

Utrikesministeriet har behandlat och berett förhandlingarna tillsammans med andra ministerier och intressentgrupper. Finlands mål för förhandlingarna kartlades med en skriftlig enkät till ministerierna och intressentgrupperna sommaren 2018. Finlands ståndpunkter för rådets handelspolitiska kommitté, där förhandlingarna har behandlats regelbundet, har beretts inom sektionen för handelspolitiska frågor (EU2).

Riksdagen har delgetts uppgifter om förhandlingsmandatet med en E-skrivelse daterad den 30 oktober 2017 (E 88/2017 rd). Uppgifter om förhandlingarnas gång och förhandlingsmålen gavs med en kompletterande E-skrivelse daterad den 16 maj 2019.

I fråga om E-skrivelsen stödde utrikesutskottet statsrådets ståndpunkt angående inledandet av förhandlingar med Nya Zeeland för att ingå ett frihandelsavtal. Utskottet konstaterade bl.a. att det i samband med behandlingen av CETA-avtalet i större omfattning och på ett mer allmänt plan tar ställning till stärkandet av EU:s handelspolitik och aktuella element förenade med effektiviseringen av verkställandet av handelspolitiken. I fråga om den kompletterande skrivelsen konstaterade stora utskottet och utrikesutskottet att skrivelsen inte föranledde några åtgärder.

U-skrivelsen har behandlats i ett skriftligt förfarande i sektionen för handelspolitiska frågor mellan den 2 och 8 juni 2022.

10 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådets ståndpunkter har inte förändrats vad gäller innehållets delområden från det som tidigare meddelats i den kompletterande E-skrivelsen daterad den 2 maj 2019. I nuläget anser statsrådet det emellertid särskilt viktigt att EU snabbt åstadkommer och sätter i kraft frihandelsavtal, eftersom de främjar återhämtningen, underlättar diversifieringen av företagens produktionskedjor och stärker partnerskapen.

Statsrådet har tidigare tagit ställning till avtalet enligt följande.

Statsrådet anser det viktigt att förhandla om ett ambitiöst och omfattande avtal med Nya Zeeland. I enlighet med Världshandelsorganisationens (World Trade Organization, WTO) regler ska frihandelsavtalet vara mer långtgående än åtagandena enligt WTO:s avtal. Statsrådet anser det viktigt att avtalet förbättrar finländska aktörers marknadstillträdes- och verksamhetsmöjligheter i Nya Zeeland. När det gäller varuhandel stöder statsrådet en liberalisering av handeln i största möjliga omfattning, dvs. att tullar avskaffas i så stor utsträckning som möjligt genast efter att avtalet trätt i kraft eller efter så korta övergångstider som möjligt, dock med beaktande av känsligheter i anslutning till vissa jordbruksprodukter. Finlands mål för exporten är att liberalisera handeln framför allt i fråga om skogsindustrins produkter, fibertyger, kopparprodukter, maskiner och utrustning samt mätanordningar. Målet är också ursprungsregler som är så enkla och tydliga som möjligt och möjliggör effektivt utnyttjande av tullförmånerna enligt avtalet, men som samtidigt säkerställer att bestämmelserna om ursprung inte kan kringgås. Statsrådet anser det viktigt att försöka förenkla tull- och handelsförfarandena och öka tullsamarbetet. Statsrådet stöder ett ambitiöst avtal som strävar efter mer långtgående åtaganden än WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer. Det är också viktigt att avtalet undanröjer handelshinder utanför tullar mellan parterna, såsom onödigt dubbel testning och certifiering av industriprodukter, samt skapar mekanismer för att säkerställa att nya onödiga hinder inte uppstår.

Statsrådet anser det viktigt att avtalet underlättar små och medelstora företags handelsmöjligheter.

Statsrådets mål när det gäller sanitära och fytosanitära bestämmelser är ett avtal som på ett ambitiöst sätt kompletterar WTO:s avtal om sanitära och fytosanitära åtgärder och det bilaterala avtalet om veterinärfrågor, och som bidrar till en smidigare bilateral handel med livsmedels- och jordbruksprodukter. Statsrådet anser det viktigt att avtalet inkluderar ambitiösa bestämmelser om djurvälfärd och bekämpning av antibiotikaresistens.

Inom tjänstehandeln är statsrådets mål att minska hindren för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, företagsetablering och företagsrelaterad inresa och vistelse för personer inom sektorer som är viktiga för den finländska exporten. Bland dessa sektorer finns olika experttjänster (bl.a. ingenjörstjänster), datatjänster, miljötjänster och vissa företagstjänster, såsom t.ex. underhålls- och reparationstjänster.

När det gäller digital handel anser statsrådet det viktigt att avtalet innehåller ambitiösa bestämmelser som främjar förutsättningarna för digital handel till förmån för såväl företag som konsumenter.

Statsrådet eftersträvar ökad transparens inom offentlig upphandling samt ett så omfattande tillträde till den nya zeeländska marknaden för offentlig upphandling som möjligt på alla förvaltningsnivåer, framför allt region- och lokalförvaltning, och inom specialområden.

Statsrådets mål för statsstöden är bestämmelser som går längre än WTO:s avtal om subventioner och utjämningsåtgärder, framför allt i fråga om avtalets tillämpningsområde och transparens. Statsrådet strävar efter en god skyddsnivå för immateriella rättigheter och tillnärmning av Europeiska unionens och Nya Zeelands regleringsmiljö, så att utgångspunkten åtminstone är den avtalade skyddsnivån i internationella avtal.

Statsrådet strävar efter öppenhet, likabehandling och icke-diskriminering i handeln med energiprodukter och råvaror samt ökad handel med förnybara energiprodukter mellan EU och Nya Zeeland. Statsrådet stöder avtalsbestämmelser som främjar efterlevnad och effektivt verkställande av internationella miljökonventioner och avtal om och standarder för rättigheter i arbetslivet.

Statsrådet anser att tvistlösningsmekanismen bör vara så effektiv och snabb som möjligt.